

Klokočí

Waldemar Matuška

Po babičce klokočí
a po tmě strach
a do očí
padl ti prach,
proto vím, že je nutné
vést řeči smutné
o tom, co bude potom,
až budu sám.

Ztratila jsi včera klíč,
dnes ideál,
všechno je pryč,
kdo by se smál,
proto vím, že se sluší
mít smutek v duši,
vzlykat a přitom říkat,
já rád tě mám.

Opuštěné nábřeží,
z modravého dýmu chrám,
nebo město bez věží,
řekni co chceš to ti dám,
zlatý pohár s fermeží nebo snad
z protěží, bílý šat,
za jediný, jediný, jediný,
jediný úsměv chci ti dát.

Je tu však to klokočí
a po tmě strach
a do očí padl ti prach
proto vím, že se sluší
mít smutek v duši,
vzlykat a přitom říkat,
já rád tě mám.